

[Finansministeren.]

tillade mig at fremsætte følgende lovforslag: *Forslag til lov om omsætningsafgift af motorkøretøjer m. v., forslag til lov om vægtafgift af motorkøretøjer m. v. samt forslag til lov om afgift af benzin.*

Efter den gældende lovgivning opkræves der 3 forskellige afgifter af de motorkørende, nemlig omsætningsafgift een gang for alle i forbindelse med indregistrering af personbiler og motorcykler, en årlig vægtafgift af samtlige indregistrerede køretøjer og en afgift på benzin.

For fuldstændighedens skyld skal jeg i denne forbindelse nævne „bevillingstilsagnsordningen“ eller — som den ofte kaldes i daglig tale — „dollarordningen“. Efter denne ordning vil den, der ikke hos automobilfordelingsnævnet kan opnå indkøbstilladelse til et personmotorkøretøj, dog kunne erhverve ret til køb af et sådant køretøj mod at indkøbe og til direktoratet for vareforsyning aflevere et „bevillingstilsagn“, hvorved den pågældende bebyrdes med en særlig udgift på 80 pct. af vedkommende køretøjs cifimportpris.

Selvom ordningen således falder udenfor det beskatningsproblem, der her er til behandling, har jeg dog ikke villet undlade at nævne den, idet den må tages i betragtning ved bedømmelsen af de samlede byrder, der pålægges de fleste erhververe af nye personmotorkøretøjer.

De foreliggende lovforslag er resultatet af de overvejelser, der har fundet sted med henblik på en revision af den samlede lovgivning vedrørende motorbeskatningen, efter at motorafgiftskommissionen i sommeren 1954 afgav sin betænkning.

Der var i motorafgiftskommissionen almindelig enighed om, at vægt- og benzinafgiften burde opretholdes, omend med forskellige ændringer i forhold til det gældende system. Hvad angår omsætningsafgiften, var kommissionens flertal af den opfattelse, at omsætningsafgiften måtte ses som en valutaregulerende foranstaltning, idet den normalt vil virke hemmende på efterspørgslen efter nye motorkøretøjer; dens størrelse måtte derfor afpasses i overensstemmelse med landets øvrige økonomiske politik.

Ved de fremsatte lovforslag har man i vidt omfang fulgt de synspunkter, der ligger til grund for motorafgiftskommissionens

betænkning. Dog har regeringen — den almindelige økonomiske situation taget i betragtning — ikke fundet tiden inde til at foreslå en sådan nedsættelse i de samlede motorskatter, som ville blive følgen af kommissionens udkast vedrørende vægtafgiften og benzinafgiften.

De foreliggende lovforslag bygger følgelig på, at det nuværende samlede årsprovenu af motorbeskatningen, der for 1956—57 kan anslås til omkring 640 mill. kr., skal opretholdes uændret.

Lovforslaget vedrørende omsætningsafgiften, der tilsigter en teknisk revision af den bestående lov fra 1946 med de ændringer, der senere er gennemført, er i det store og hele i overensstemmelse med det af motorafgiftskommissionen udarbejdede udkast.

De foreslåede afgiftssatser er i det væsentlige de samme som efter den gældende lov. Det er dog i overensstemmelse med motorafgiftskommissionens indstilling foreslået at fastsætte samme afgiftssats for drosker, lillebiler og turistbiler, nemlig 15 pct., svarende til den afgift, der i dag betales for drosker. For turistbiler og lillebiler betyder den foreslåede sats en nedsættelse af afgiften.

Endelig er det foreslået, at de såkaldte campingvogne normalt fritages for afgift.

De nævnte ændringer i afgiftssatserne kan anslås at ville medføre en nedgang i provenuet af omsætningsafgiften på et par millioner kroner årligt.

Jeg har ved en tidligere lejlighed, hvor spørgsmålet om fritagelse for omsætningsafgift af motorkøretøjer til invaliderede personer blev rejst, givet tilsagn om, at dette spørgsmål ville blive søgt løst i forbindelse med en revision af omsætningsafgiftsloven.

Efter den gældende ordning tilstås der kun afgiftsfritagelse til personer, som på grund af alvorlig invaliditet i benene ikke eller kun med betydelig vanskelighed kan komme til eller fra deres arbejdsplads uden at benytte motorkøretøj. Der gælder endvidere den begrænsning, at der ikke gives afgiftsfritagelse i tilfælde, hvor den pågældendes erhverv er af en sådan beskaffenhed, at dette i sig selv betinger anskaffelse af et motorkøretøj, d. v. s. at man udelukker handelsrejsende m. fl. fra afgiftsfritagelse. Endelig er den gældende ordning udifferentieret, således at der kun er valget mellem afgiftsfritagelse eller fuld afgiftspligt.